

шумъ не я лови, но тя не позволява на неразумнитѣ деца да си играятъ съ нея.

Сега азъ обръщамъ вниманието ви на Великото, къмъ което се стремите. Човѣкъ се опредѣля отъ това, къмъ което се стреми. — Къде е човѣкътъ? — Въ машината, която се стреми къмъ постигане на нѣкаква велика цель. За да имате ясна представа за човѣка и неговото мѣсто, ще приведа следния примѣръ. Имате единъ локомотивъ, машинистъ и опредѣлена цель за движение. Машината е приготвена за пжтъ. Въ опредѣленъ часъ машинистътъ трѣбва да стигне за дадено време. Защо трѣбва да стигне на това мѣсто, той не знае. Предъ него стои не само единъ пунктъ — много пунктове трѣбва да мине той, пжтътъ му е дълъгъ. Въ вагонитѣ има пжтници; всѣки отъ тѣхъ се стреми къмъ точно опредѣлена цель, която трѣбва да постигне. При това, за пжтника е важенъ и часътъ на пристигането. Какъвъ е стремежътъ на пжтника, нито локомотивътъ знае, нито машинистътъ. Последниятъ има отношение къмъ локомотива, но не и къмъ отдѣлния пжтникъ. Тѣй щото, искате ли да знаете, къде е мѣстото на човѣка, търсете го въ пжтника, въ неговия непреривенъ стремежъ къмъ Великото и Необятно Начало въ свѣта. Машинистътъ представя огнището на човѣка, дето огънятъ се раздухва, а локомотивътъ е несъзнателното и механическо начало въ човѣка, И тѣй, реално въ човѣка е само онова,